

EL bullying, una forma d'assetjament escolar que traumatitza al nen o adolescent que el pateix

El bullying és un conjunt d'actituds d'intimidació, maltracte físic i psicològic que rep un nen o adolescent per part d'un altre nen que potser un líder de grup. Aquestes conductes es poden dur a terme per un nen o un grup de nens amb la qual cosa el nen que rep el maltracte es veurà sotmès a una pressió psicològica amb la finalitat de sotmetre'l i espantar-lo per obtenir determinats resultats favorables als seus interessos o simplement sotmetre'l a una indefensió per satisfer la necessitat d'agredir i destruir que tenen.

Les característiques essencials que presenta el bullying són la intencionalitat, persistència en el temps i l'asimetria de poder, per tant es defineix com un conjunt de conductes sistemàtiques i repetides en una situació de desigualtat de força i de poder. El bullying està present sobretot en l'àmbit escolar, principalment en edats que van des dels 7 als 18 anys i poden ser de tipologia verbal (insults, burla, comentaris ofensius repetits); psicològic (excloent al nen del grup i escampar rumors sobre ell); físic (agressions contínues per part de varis nens) i cyberbullying (enviar-li comentaris ofensius i agressius a través de sms, fotos d'ell/a pujades a les xarxes, etc.).

Tots aquests comportaments poden provocar estrès posttraumàtic al nen o adolescent induint-lo a patir ansietat, por a anar a l'escola, afectant a la seva autoimatge i autoestima i conseqüentment una significativa davallada en el rendiment escolar. El nen es veurà afectat psicològicament en les àrees familiar, escolar i social.

És molt important que si els pares o professors detecten canvis en el comportament del nen ho consultin a professionals de la psicologia. Aquestes conductes, com no voler anar a l'escola posant excuses (malalties que no té) o símptomes d'ansietat com vòmits al moment de haver d'anar cap a l'escola o quan torna a casa, mostrar-se irritable a casa, poc sociable quan sempre ho ha sigut o estar sempre de mal humor quan sempre ha sigut un nen feliç, poden indicar un maltracta. Els pares són qui més bé coneixen als seus fills, per tant, si s'identifica por o vergonya amb una negativa en voler explicar-ho caldrà consultar-ho amb un professional de la psicologia. Cal tenir-ho present per poder tractar aquesta simptomatologia i a més a més per posar-ho en coneixement de l'escola perquè activin el protocol adequat de protecció cap al nen.

D'altra banda, des de la perspectiva del tractament psicològic el treball terapèutic estarà dirigit per dessensibilitzar el trauma mitjançant la teràpia EMDR la qual és totalment indicada per l'estrès posttraumàtic, tractament avalat per l'OMS (Organització Mundial de la Salut). És essencial que el nen recuperi la seva autoestima i re-integri a nivell neuronal les experiències traumàtiques en la forma que no li afectin en el present. El tractament psicològic és molt important pel desenvolupament del nen/adolescent en aquesta etapa ja que si no és fa un abordatge adequat podria veure's afectada determinats aspectes de la personalitat del nen els quals incidiran durant la seva vida en l'adultesa. Així mateix caldrà avaluar un possible trastorn dissociatiu que activi mecanismes de defensa en el present i l'afecti en la seva funcionalitat del dia a dia.